

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobkyně: T. K., nar.,** bytem N., P., st. přísl. Běloruská republika, zastoupena Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schr. 21, Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci žádosti žalobkyně ze dne 26.6.2015 o vydání povolení k přechodnému pobytu,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky ze dne 26.6.2015 do 60ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 8.715,50 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Petra Václavka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřuje v tom, že řízení o její žádosti o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky ze dne 26.6.2015 doposud nebylo ukončeno rozhodnutím, ačkoliv již uplynula lhůta stanovená k rozhodnutí v § 169 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Uvádí, že je žadatelkou o povolení k přechodnému pobytu a že dne 1.9.2015 podala návrh na provedení opatření proti nečinnosti. K tomuto návrhu Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců vydala dne 13.9.2015 opatření,

jímž přikázala žalovanému, aby ve věci rozhodl do 30ti dnů od doručení tohoto opatření. Jelikož o žádosti žalobkyně nebylo rozhodnuto ani po tomto opatření, má žalobkyně za to, že je žalovaný ve věci nečinný a žalobkyně zároveň bezvysledně vyčerpala prostředky, které stanoví procesní předpis - § 80 zákona č. 500/2004 Sb., k ochraně proti nečinnosti.

Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě ze dne 15.3.2016 popírá oprávněnost podané žaloby s tím, že není nečinný a v řízení nelze shledat neodůvodněné průtahy. Žádost žalobkyně byla správním orgánem přijata dne 1.7.2015 a žalovaným byly dále číněny úkony směřující k provedení pobytové kontroly a k vyjasnění zastoupení žalobkyně. Dne 10.9.2015 byla žalobkyně vyzvána k odstranění nedostatků žádosti a k předložení chybějících dokladů žádosti. Žalovaný současně s výzvou řízení přerušil a stanovil žalobkyni lhůtu 20 dnů k doložení požadovaných dokladů. Následně, dne 24.2.2016 byla žalobkyně předvolána k výslechu, který měl proběhnout dne 17.3.2016. Žalovaný považuje výslech žalobkyně za nezbytný ke zjištění jejích poměrů, neboť tato podala předmětnou žádost dle ustanovení § 87b zákona o pobytu cizinců jako rodinný příslušník občana Evropské unie a je zjišťován i možný dopad rozhodnutí o žádosti do rodinných vztahů. I když žalovaný doposud rozhodnutí nevydal, činí úkony nezbytné k vydání rozhodnutí.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhuje, aby soud podanou žalobu zamítl a žalobkyni nepřiznal náhradu nákladů řízení.

Při jednání před soudem zástupce žalobkyně setrval na podané žalobě s tím, že stav nečinnosti žalovaného trvá. Žalovaný omluvil svou nepřítomnost u jednání.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal tvrzení žalobkyně o nečinnosti žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 81 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Podle § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podaná na území, povolení k přechodnému pobytu a povolení k trvalému pobytu podle § 87g a 87h.

Citované zákonné ustanovení stanoví povinnost ministerstva rozhodovat ve věci povolení k přechodnému pobytu na území České republiky ve lhůtě 60 dnů. Tato lhůta platí pro řízení o žádosti po dobu řízení až do rozhodnutí ve věci samé. Smyslem stanovení lhůty pro rozhodnutí správního orgánu v zákonném předpise je vymezení časově odpovídající lhůty pro činnost správního orgánu a stanovení okamžiku, do kterého může účastník řízení legitimně očekávat vydání meritorního rozhodnutí. Žalovaný v této lhůtě nerozhodl a ze spisu je zřejmé, že tak neučinil ani po vydání opatření proti nečinnosti, jímž bylo žalovanému uloženo, aby rozhodl o předmětné žádosti do 30 dnů od doručení opatření proti nečinnosti. Opatření proti nečinnosti bylo vydáno dne 15.9.2015, ve správním spise není vyznačeno datum jeho doručení, žalobkyni však bylo opatření doručeno, neboť uvádí, že ke dni podání žaloby lhůta k vydání rozhodnutí dle opatření uplynula, toto opatření připojuje k žalobě a žalovaný tuto skutečnost nezpochybňuje.

Ze správního spisu vyplývá, že žalovaný od vydání opatření proti nečinnosti obdržel od žalobkyně chybějící doklady k žádosti a dne 24.2.2016 předvolal k výslechu žalobkyni a

dále i A. T, (nar.) na den 17.3.2016. Zda se tento výsledek uskutečnil, s jakým výsledkem a zda přispěl k dokončení úkonů pro vydání rozhodnutí, žalovaný soudu nesdělil a tato skutečnost nebyla potvrzena ani zástupcem žalobkyně při ústním jednání před soudem.

Na základě uvedených skutečností Městský soud v Praze shledal žalobu důvodnou, neboť od podání žádosti žalobkyně uplynula doba stanovená zákonem pro vydání rozhodnutí a od vydání opatření proti nečinnosti také uplynula značná doba, přičemž obsah správního spisu a stav řízení spisu nezobrazuje žádný podstatný posun v rozhodování žalovaného.

Městský soud v Praze proto dle § 81 odst. 2 s.ř.s. žalovanému uložil, aby vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu na území České republiky, tedy v přiměřené lhůtě, která není delší, než lhůta stanovená zákonem o pobytu cizinců na území České republiky.

Soud si je vědom časové náročnosti prošetřování žádostí o pobyt na území České republiky v množství, ve kterém jsou tyto žádosti podávány. Není však na soudu, aby bez ohledu na lhůty stanovené zákonem, posuzoval, zda tyto lhůty současným poměrům v záležitostech cizinců vyhovují či nikoliv. Je proto na žalovaném, aby v případě, že nelze žádosti cizinců vyřizovat ve stanovených lhůtách, přispěl k případným přiměřeným legislativním úpravám, a to i s ohledem na náklady, které je, za stávajícího stavu a v řadě obdobných řízení, nucen nést.

Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s § 60 odst. 1 větou první s.ř.s. žalobkyni, která měla ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč a v nákladech právního zastoupení.

Žalobkyně byla v řízení před soudem zastoupena advokátem, a má tedy právo na náhradu nákladů řízení za toto zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Tato vyhláška stanoví tarifní hodnoty a sazby mimosmluvních odměn; výše tarifní hodnoty a od ní se odvíjející sazba odměny přitom vyjadřuje obtížnost poskytnuté odborné právní služby, za kterou se odměna poskytuje. V daném případě má žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení za zastoupení advokátem za tři úkony právní služby, a to za 1) přípravu a převzetí zastoupení, 2) sepis žaloby a 3) účast při jednání před soudem. Advokát, který podal jménem žalobkyně žalobu na ochranu proti nečinnosti, nicméně zastupoval žalobkyni již ve správním řízení. Při prvním úkonu právní služby ve vztahu k soudu, tedy při přípravě a převzetí zastoupení, tak byl s danou problematikou obeznámen a byl mu znám postup správního orgánu ve věci i obsah spisu. Obsah žaloby ve své podstatě vychází z návrhu opatření proti nečinnosti, který advokát žalobkyně učinil vůči nadřízenému orgánu žalovaného. Podkladem pro druhý úkon právní služby, tj. zpracování žaloby, tak byl jiný, již dříve učiněný a obsahově obdobný úkon téhož zástupce. Při třetím úkonu, při jednání před soudem zástupce žalobkyně jen stvrdil stav nečinnosti a nedokončeného řízení před správním orgánem.

Samotná skutečnost, že stejný zástupce zastupoval žalobkyni již ve správním řízení sice nemůže vést k závěru o tom, že žalobkyni z tohoto důvodu nenáleží žádné náklady řízení za úkon právní služby „převzetí a příprava zastoupení“. Městský soud má však za to, že všechny skutečnosti týkající se zastupování žalobkyně v soudním řízení, které byly popsány výše, je třeba v jejich souhrnu považovat za důvody zvláštního zřetele hodné podle ust. § 60 odst. 7 s.ř.s., které opravňují soud rozhodnout o tom, že účastníkovi řízení se náhrada nákladů řízení

zčásti nepřiznává. K tomuto hodnocení přispívá i skutečnost, že žaloba v této věci je standardní žalobou, kterou zástupce žalobkyně podává i v jiných věcech (u zdejšího soudu tak dosud podal více jak 100 žalob proti nečinnosti Ministerstva vnitra či Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců) a jde o typové úkony.

Soud proto rozhodl tak, že žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení pouze zčásti, a to ve výši 50 % částky mimosmluvní odměny za 3 úkony právní služby, která by mu jinak náležela. Žalobkyně by měla právo na náhradu nákladů řízení za 3 úkony právní služby po 3 100 Kč, celkem tedy 9 300 Kč; 50 % z této částky pak činí 4 650 Kč. Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů spojených se třemi úkony právní služby (3 x 300 Kč) a daň z přidané hodnoty ve výši 1 165,50 Kč. Žalobkyně má dále právo na náhradu zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč. Celkem tak žalobkyni náleží náhrada nákladů řízení ve výši 8 715,50 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. června 2016

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková